

I ŘEKL BŮH (Gn 1,1-31)	JÁ JSEM HOSPODIN, TVŮJ BŮH (Ex 20,2-17)	CHVALTE BOHA (Ž 150)
Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. I řekl Bůh: „Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh nebem. I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ I řekl Bůh: „Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ Viděl, že to je dobré. I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.	1. „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného boha mimo mne. 2. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. 3. Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. 4. Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. 5. Nezabiješ. 6. Nezcizoložíš. 7. Nepokradeš. 8. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. 9. Nebudeš dychtit po domě svého bližního. 10. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“	Haleluja. Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho i na obloze, již sklenul svou mocí, chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost! Chvalte ho zvukem polnice, chvalte ho harfou a citerou, chvalte ho bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou, chvalte ho zvuknými cymbály, chvalte ho cymbály dunivými! Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina! Haleluja.
Bůh tvoří SLOVEM	Bůh dává člověku deset SLOV .	Člověk SLOVY chválí Boha.

Najdete v těchto třech textech společné znaky (myšlenky, fráze...)?

- „V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi....“;
(3. bod v Desateru);
 - „abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“
(4. bod v Desateru)
 - „chvalte ho i na obloze, již sklenul svou mocí“
(Žalm 150)
- } to vše se odkazuje na Stvoření

O čem to vypovídá?

- Bůh stvořil svět a člověka
- v Desateru je toto stvoření obsaženo jako něco, co je potřeba chránit
- v žalmu za to všechno člověk Boha chválí

Když se na tyto texty před sebou podíváte, všimli jste si jedné zajímavosti?

Tu mají všechny tři texty společnou:

- Kolik přikázání máme?
 - Kolikrát se vyskytuje: I řekl Bůh?
 - Kolikrát se v žalmu opakuje: Chvalte ho?
- } Vše je 10 x

Text o stvoření:	Jak Bůh tvoří?	Slovem
Text Desatera:	Proč by měl člověk věřit v jednoho Boha?	Protože je to můj Bůh, který zachránil lidi z otroctví. Bůh je osobní
Text Žalmu:	Za co máme chválit Boha?	Za jeho bohatýrské činy a pro jeho nesmírnou velikost

Poselství:

- Bůh stvořil svět a člověka - chrání tento dar (toto stvoření) - člověk na to odpovídá tím, že Boha chválí za jeho bohatýrské činy.
- Jedno nelze oddělit od druhého.
- Je to výpověď o Bohu a jeho lásce k nám.
- Když Bůh je tak dobrý k člověku, jak by člověk mohl být bezohledný k ostatním?
Přirozeně tak respektuje život, rodinu, majetek svého bratra či sestry...

Dobré jednání a krásné dílo je to, co naši existenci činí smysluplnou.

Celý náš život se pak stává chválou Tvůrce, jeho oslavou, a tak dosahuje svého nejvyššího smyslu, neboť není nic smysluplnějšího než vydat svědectví o Věčné Pravdě, Kráse a Lásce.